

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1890-10-04)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1890-10-04)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 261. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000231.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL DR. PHIL. VALD. VEDEL (*i
Italien*
).
Kbhvn., 4. Okt. 1890.

Kære Dr. Vedel!

.... v. Dyck og Spanierne? Ja, Murillo er stærkt paavirket af visse v. Dyckske Passionsbilleder og har kopieret v. Dyck (De synes — urigtig — at tænke Dem Forholdet omvendt). En nøjere Forbindelse eller Paavirkning mellem de to jævnaldrende: Velazquez og v. Dyck, finder i det hele ikke Sted; men Muligheden er i begge Retninger ikke udelukket for enkelte Billeders Vedkommende. Om Paavirkning af Dürer paa Tizian har der været megen Tale endog fra gammel Tid. Jeg har altid været meget utilbøjelig til at antage den der, hvor den særlig er bleven paastaaet (nemlig ved Tizians »Skattens Mønt« i Dresden), fordi jeg ikke kan tænke mig, at Dürer kan have tilfredsstillet Tizians Begreb om Malerkunst; men naar De mener at have iagttaget den, saa har De i hvert Fald en udbredt og stærk Mening at støtte Dem til. Af Deres Forkærligheder i italiensk Malerkunst sympathiserer jeg af ganske Hjerter med den for Luini, hvis Fresker i Milano ogsaa altid have henrevet mig (Englen med Katharinas Lig!! o. a. m.). Som digterisk Maler har han et Væld af Inspirationer og en naiv og yndefuld Lethed i at give dem Udtryk, som hans store ledende Forgænger Leonardo da Vinci egentlig ikke havde. Hvad Francia angaar, tilstaar jeg, at jeg for det meste ikke kan være fuldt med: hyppig gentagne, ensartede andægtige Miner og Lader bringe let Djævelen i mig til at vise sig fra sin uelskværdigste Side; dog faar Francias Engle og Helgener ogsaa tidt Bugt med denne slemme Djævel, og undertiden er han jo rent dejlig — vær saa god at hilse hans Portræt i Tribunaen i ved Døren henne til venstre) mange Gange fra mig. Andrea del Sarto interesserer kun sjælden Mennesket i mig; men jeg nærer den intensiveste Beundring for ham i alt, hvad malerisk Teknik og Praxis angaar. — Selv om vor Følelse ikke s. 262 altid stemmer sammen om slige Ting, gør De mig dog en stor Fornøjelse med at skrive til mig om dem, ligesom De vilde fornøje en Gourmand ved at tale til ham om Østers og Agerhøns. Ja, naar denne Jordklode engang skal smadres, at mit Arbejde dog vil byde noget væsentligt, i Forhold til Opgaven. Deres Ord »asketisk« er meget træffende; dog vil jeg kalde det lidt for strængt og mørkt, forsaavidt som det større Arbejde, jeg har for, virkelig byder mig en aandelig Tilfredsstillelse som intet andet og forekommer mig m dernede!....

De har vel som Radikaler med Jubel erfaret, at Krieger og Ploug ere gaaede baglænds ud af Landstinget, og at to Socialister ere gaaede forlænds ind i det; men Højre har spillet en Murmester ud imod dem.

Lev nu vel, kære Ven, og betænk mig med et Par Ord, naar De engang synes, at De har Tid og Lejlighed til lidt Passiar!

Deres hengivne
Jul. Lange.